

هر چند دارالجیفه بیانی اطفال خورد سال و عیال رعایتی بعجز
دروآمده را منامون ساخته در منع دست اندازی بر آنها تقید
زیاد می نمود و می گفت که عورات و اطفال بعد تکلیف نرسیده
مجبر در اطاعت ظالم باشند معدورند - بعد ازان برای معمدار ساختن
بنخانه و بلند ساختن صدای اذان دین محمدی و ضبط اموال و
توب خانه امر فرمود و جمعی که از رعایتی بلاد پادشاهی در قید
آن جماعه بودند آنها را رخت و خرج راه داده روانه او طلن آنها
ساخت - هر تسبیح چندین قلعه بچنان جرأت و جلادت بهادران که
بقلعهای اطراف دیگر آشام رسید اکثر مکانهای خود را خالی
نموده و ذخیره را سوخته و باب انداخته - تویها را در دریا غرق
نموده بگرد آوری نواره پرداختند و قریب هشتاد کشتی چندی
معلو از مصالح توب خانه فراهم آورده مقابل نواره پادشاهی غافل
رسیده فایره قتل و آتش جدل بر افروختند و از چهار طرف نواره
همراهان خان خان را در میان گرفتند ازان که دران روز قریب صد
کشتی از جمله نواره پادشاهی برای امور ضروری اطراف رفته
متفرق گردیده بود و زین الحسن داروغه نواره نزد خان خان
آمد بود و میهم نواره سردار کار فرماده استند از بسیاری نواره کفار
کار بر مردم نواره پادشاهی تنگ گردید معهد استقامه در زیده
چهار پنج پهروزه و کار زار مردانه نمودند و تا مقدور می کوشیدند
چون فاصله از نواره تا خان خان حد گروهی جویی بود و هر چند
نواره با مجال و فرست خبر رسانیدن بخان خان نماند تا آنکه بعد
انقضای دو پاس شب صدای تویها هردو طرف بگوش

شامل‌گیر بالاشاهه سنه ۱۴۰۷ هـ (۱۵۶۸ م)

حکان خاندان رسید و دانست که بر نواره از طرف غذیم هنگامه روز داده همان وقت محمد مومن نام را مع توب خانه و نقاره خانه همراه خود عجالة هرچه توانستند رفاقت نموده همراه زین الحسن داده روانه ساخت و در آئین تدبیر سرداری ارشاد نمود که بقدر مقدور تا شب باقی است امپ تاز خود را برساند و بعد نزدیک رسیدن صدای نقاره و گرنا بلند سازند اگرچه محمد مومن بسبب تاخیری که در فراهم آمدن مردم رو داده هرچند جهد نمود تا باقی بودن شب خود را نزدیک نواره نتوانست رعایت اما قریب بروشی طلوع آفتاب که نزدیک بود زور صیغه حیات مردم نواره پادشاهی بشام غرقاب مبدل گردید و کشته استقلال آنها در گرداب اضطراب افتاد چنانچه از هرب گوله چند کشته در بحر فنا فور رفته بود و بمعیاری قریب بغرق بحر عدم بودند درین ضمیم باقی کشتهای نواره پادشاهی که اطراف پرگزند بودند رسیدند همان ساعت محمد مومن و زین الحسن نزدیک نواره رسیده اول گرفتاری همراه را فرمود که صدای گرفتار رسیدن گوییک بلند سازند بعد آواز شادیانه را بگوش هوش باختکان نواره پادشاهی رسانده باعث تقویت دل آنها و هیبت افزایی دل مخالفان گردیده و در همان حالت از صدای تفنگ و رامچه‌گی و غرض بان تزلزل تمام در نواره آشامیان راه پافت و مردم نواره پادشاهی را تقویت تمام حاصل گردیده تا آنکه لشکر گویی نمودار گشت و سردار نواره آشامیان دست و دل باخذه اشتفاقه نتوانست ورزید رو بهزیست نهاد آری تدبیر در وقت که از سپه دار آزموده کار بعرمه ظهر آید بمراتب به از لشکر لک

سنه ۱۷۰۰ (۱۹) عاليه گلير بادشاه سوار است که سردار مغول را تجربه کار داشته باشد چنانچه خان خانان بعد شنیدن خبر هزيمت نواره آشاميان زيان بشکر کشاده چند روز برای پندرو است اطراف آن قلعه توقف ورزيده جاي بدخانه مسجد عالي بفانهاده حارس قلعه نگاه داشته مرحله پيماي سمت قلعه که رگان که اصل مکان حاكم نشين آن بد اصلان بود و راجه آن ولایت اكثراً يام عيش آنجا بسر ميدرد گردید و راجه آنجا به همان چرب زيان فيلسوف با عرضه داشت مشتمل بر اقرار تفصیرات گذشته و التماص قبول اطاعت آينده و اميد عفو مع تعجب و هدایا بخدمت خان خانان روانه ذمود و پيهم عرائض و پيغام متنضم بر اظهار عجز و قبول پيشکش با هزاران ندامت و باز آمدن بشاه را هدایت و ادعای پذيرفتن جرائم باميد صلح رسيدند معهدا خان خانان از اندازه کلمه و کلام و پيغام غدر آمييز آن کافر بد انجام داشت که رجوع صلح و درخواست آنها خالي از تدبیر تدوير آمييز فیضت وجواب داد که اگرچه راجه برگفتنه خود راسخ است و اهل جان و ملک خود می خواهد آنچه درین مدت از ملل تعلق داشته باشانه گرفته نقد و جنس را مع دختر خود برای پيش خدمتی پوستازن آن درگاه با پاقصد فیل و مبلغ پنجاه لک دوپيه پيشکش روانه حضور سازد و هر ساله پيشکش مقرر نماید التماصات او را بحضور معمور ضم داشته التماص عفو جرائم او نموده خواهد شد - درین ضمن عريضة يكي از مسلمانان با نام دنشان که از مدت عرض مبالغ خطيير در قيد آن راجه بود بطريق پنهاني اميد مشتمل برین که راجه از هبست صلب است و بدبد عدهات نوج شهر اشوب قلاده کشایار

قالعه پادشاه

(۱۵۲)

سده ۱۹۷۱

کوه نپرد پیغمدر آمیز برای امن غرست فرار بینان آورده - درین
مبایین آنچه توانست از نزد نقد و جنس مالیت در اطراف فرستاده
توپها را در آب غرق ساخته فیلان را سر بصرحا داده خود نیر آواره
دشت ادبار گردید خان خان از شنیدن این خبر بصرعت تمام
سوار شده خود را بدان مکان رسانده باحتیاط تمام سیر و گشت
جاهای نموده همه جا بندوخت و منع غارت فرموده بضبط اموال و
ائمه پرداخت و قریب هد کشته بی ملاح که در آنجا مانده بود
داخل نواره پادشاهی ساخت و بخانها را مسماز نموده بذای مسجد
گذاشت جمع کثیر از محبومان مسلمان و هندو ملک پادشاهی
که از مدت در قید بودند از زندان بر آورده رعایت خرج راه نموده
بوطنها آها رفاقت ساخت و در صد و بیست ضرب توپ و
سرپ که در آب انداخته بودند بر آورده داخل توپ خانه سرکار
نمود و ریاده از صد قیل کوه هیکل و سه لک روپیده را طلا و نقره
و امتعه بسیار سوای آنچه بقاراج رفت بضبط در آمد دیگر
از سرب و باروت و شوره و گوگرد و عود و صندل و خرمنهای غله
آنقدر فراهم آمد که فریب هزار کشته برداشتن و بر
نمودن آن مطلوب گردید و سوای خرمنهای غله که بر روی زمین
از سر رشته کاغذ یادند یک صد و هفتاد و سه چاه غله و انبارهای
هدون بعد تفحص به مرسيه که از آنجمله چند انبار که بوزن در آمد
هر کدام از ده هزار من برنج و ماش و دیگر بعضی جنس مکولات
کم بر زیامد و از برآمدن و به مرسيه اندارهای غله که باید رفاه
بخلق الله و سپاه گردید خان خان نهایت مشغوف گشت و توان

صفه ۱۰۷۱ (۱۵۰) عالمگیر پادشاه

نمود که صد و پنجاه اینبار باحتیاط تمام برای ایام پرشکال گه نزدیک رسیده بود فاختیله نگاهدارند باقی و فراخور حالت به مراغه‌ان قسمت ذیوه مقدمه‌ان و رعایایی مالک‌دار اطراف را عهد بر قول آهان داده طلبید و خلعت بخشیده به تعليی آنها پرداخته بکماله مخصوص مغاف فرموده خطبه بنام نامی عالمگیر پادشاه عالم‌ستان غازی خواند و سیم و طلا را به که همایون اسم عالمگیر سوخره‌ئی بخشید و رواج نراینی را منع فرموده - اگرچه خان خانان در غمک بدهست آردن راجه آن دیار بسیار پرداخت اما چون موسم برسات که پنج ماه دران ولایت متصل شب و روز می‌بادد و تمام روی زمین را آب می‌گیرد و راه تردید مسدود می‌گردد رسید و دیگر امور ضروری از نسق مالی و ملکی در پیش بود تعاقب نمودن راجه می‌سر نیامد - درین فmun از زبانی که سالان ظاهر گردید گه زر نقد و جنس بی شمار که همراه زمینداران عمد و راجه‌ای گذشته چنانچه بزیان خامه داده زیرخاک مدفون است باز که تردید بدهست می‌توان آردن مردم معده‌ده را مع بیلداران بسیار تعین نمود که زر سرخ و سفید لکها مع جنس بی شمار سوای آنچه مردم نلاش نموده برآورده بضبط در آمد و میر مرتضی داروغه توپ خانه را با راجه امرسنگ و جمع از تابیان برای محافظت که رکانون و گرد آوری آلات و ادوات توپ خانه که سرانجام عمد آن ملک است مقرر نمود و بهمان دستور دیوان و قاغی و امنا و کریزی معامله فهم و متدین و آبادان کاو و فوجداران کارزار دیده جایجا تعین فرموده حقیقت بحضور معروض داشته باشد دوازده کلید طلا و نقشه آن ولایت بقید خصوصیات ارمال داشت و بعد فراغ تهانه

پندی همه جا نموده خان خانان سه دنیم کردی که رگازون در موضع
متبرآ پور که در دامن کوه وسیع بود و چندان ملاحظه رسیدن سیلاب
نداشت برای بصر بزدن پنج ماه برشکال چهارونی مقرر ساخت و
اطراف هفت هشت کردی فوج معقول یا سوداران کارزار دیده
تخریله کار برای خبرداری و سد راه گردیدن آشامیان که شب خون
فیارند بطریق تهانه تعین نمودند معهدها مکرر کافران خونخوار
مردم آزار در شبهاي تارهانند موردمانی فراهم آمد لا برسن شکر غافل
شب خون می آوردند و اسپ و آدم ضائع و شهید می ساختند
چون این تردد کافرکشی و تسخیر ملک و قلعجات از عرضه داشت
خان خانان بعرض رسید و متواتر از روی وقایع معروض گردید
با عصت سروا و خوشوقتی تمام خاطر پادشاه گشت و محمد امین خان
خلف الصدق خان خانان را خلعت و سویچ مرضع عفادت فرمودند
و عذایات دیگر که دربارا خان خانان بعد و زوده در اضافه و فرمان آنونین
و تحسین بدستخط خاص و خلعت خاصه و خنجر و شمشیر مرضع
بعمل آمد در ذکر جشن شروع سال پنجم از جلوس پتوپر می آرد *

ذکر سوانح سال پنجم مطابق سنه هزار و هفتاد

دو هجری مشتمل بر خبر واقعه مراد بخش و توجه

رأیت ظفر آیت طرف کشیده بهشت نظیر

جشن آغاز سال پنجم از جلوس مبارک مطابق سنه هزار و هفتاد
و دو هجری غرہ شوال بدستور هر سال منعقد گردید و هر یکی از
طبق و شریف موافق قسمت و مراتب کامیاب گشت خان خانان
غا در حوض حسن تردی که از و در تسخیر آشام بظهور آمده یک

سنه ۱۹۷۲

(۱۰۵)

عالملکییر پادشاه

گهور دام انعام و هزار هزار دو اسپه اضافه و در نیل با سار نقره
 فرمودند بعد از فراغت جشن پادشاه را عارضه بدنی
 رواد و به بدبختی اخراج که دریک هفته اطراف دارالخلافت
 منتشار یافت باعث اختلال حال دعاها و ماده قساد بعضی متمردان
 مفسد پیشه گردید و باز زود بحصت مبدل گشت لهذا جشن
 غسل صحت و وزن قمری سال چهل و ششم از عمر هریف ضمیمه هم
 فرمودند جهانی کامیاب فیض گشت - هفتم جمادی الاولی به عنوان
 سیر و شکار کشیده بهشت نظیر متوجه دارالخلافت لاهور گردیده
 دهم رجب نزدیک مواد لاهور مضرب خیام فرمودند چهارم شعبان
 داخل شهر و قلعه گردیده میر منزل را مع بیلداران و تبرداران برای
 صاف نمودن راه مرخص فرمودند *

اگرچه مولف عالملکییر نامه ذکر کشتن محمد مراد بخش را
 موافق هرضی قلم انداز نموده اما محرر اوراق آنچه از روی دفتر
 به تحقیق آن پرداخته و زبانی والد مرحوم که از نوگران معتقد
 روشناس مراد بخش و تا روز فراغت مقدمه در پایی قلعه نشسته در
 فکر منصوبه کهند بعثت دنی و فرد آوردن آقای خود بصر بوده بود و
 بفکر نوکری عالملکییر نپرداخت و زبانی مردم ثقه آنوقت مخصوص
 گردیده بزبان قلم میدهد بعد که محمد مراد بخش را بقلعه فرستادند
 سرسر بناشی را که محبوبه محمد مراد بخش بود بمحبب درخواست
 او همراه آن برگشته اختراقی ساختند و آنچه برای خرج آن
 گرفتار دام لجه مقرر کوده بودند نصف آنرا طعام پخته بجمعی از
 مغلان که در پای حصار قلعه نقیر شده نشسته بودند و مغلانی که

سالنامه ایرانی (۱۳۴۲) شماره ۷۲

پیغمبر را به می شدند می خواهند تا آنکه مغلان بعد تبدیل قلعه با اولاع
تغییر پک طرف بفصیل قاعده کند بسته با آن محبوس بند بلا پاشا را
وقت و مکان معین خبر نمودند و آن ساده لوح شامل از دغل بازی
فلک غدار بعد دو پاس شب که مرد و ماهی در خواب بودند
سرسن باشی را بر اراده خود اطلاع داده اظهار رخصت باین مضمون
بیان آورد که اگر حیات وفا و فلک مدد نمود باز بهم خواهم رسید
و الا بخدا سپردیم سرسن باشی از شنیدن چندین گلمات بگویه و فغان
آمده گفت مرا بکه سپرده می نمود ازین گویه "حصان" و "نگاهبان" نام
حوالی خبردار گشته مهتابی و مشعلها روش ساخته دری جست
وجوی کمند پرداخته پیدا نمودند بعد از که این خبر بعرض رسید بفکر
قلع ریشه وسوس ذکرداشتی مدعی سلطنت افتاده - بر همانی بعضی
هوای خواهان پسوان علی نقی را که پدر ایشان را محمد مراد بخش
کشته بود چنانچه بذکر در آمده بدعوی خون پدر بر انگلستان پسر
کلان از ولایت قبل دعوی خون پدر ایا نمود و پسر درم اطاعت
امر نموده بدعوی خون پدر در عدالت مستغیت شد و آخر
محضوب نظر بالشاهی گردید حکم شد بقافی رجوع نماید بعد از آنکه
در شرع ثابت شد در ماه ربیع الثانی سن هزار و هفتاد و
دو هجری فرمودند تا قاضی بر قاتل وارث مقتول نزد محمد
مراد بخش رفته بعد اظهار اثبات خون مراهق حکم شمع بقصاص
رساند چنانچه تاریخ آن باقته اند - ای رامی بهر بناه کشته - چون
پسر کلان که از دعوی خون پدر ایا نموده بود پادشاه قدردان از فرمودن
خدمات حضور و دیگر عذایات مترجعه حال او شدند - و چون پژوهشی

(۱۰۷)

نیز پادشاه

زمیدار جام فوت نمود پس از پاسم سترسل بمحض حکم و بدستور زمیداران بجای پدر قائم گردید رای سنه برادر پور نمل با غواص بدن مکان آن مرزو بوم و رهنمایی نفس شوم جمعی از مفهودان عرب‌ها جو با خود فراهم آورده گواردهن را پور زاده جد صادقی ستر محل و مدار المهام خانه او بود مقتول ساخت و سترسل را بددست آورده مع مادر و نوکران معتمد او مقید گردانید و سر از اطاعت و امر پادشاه نیز پیشیده شروع بمقصدی و راه رانی نمود قطب الدین خان فوجدار آن ضلع بر طریق سوکشی او اطلاع یافته دو هزار سوار همراه محمد نام پسر خود داده بطريق استعمال برای تنبیه واستیصال او روانه ساخت و بعد از رسیدن مقابل همدمگر کار بقتل و جدال افتاد بعد ازان که صد و هفتاد نفر از کفار کشته گردیدند و جمعی زخمی و اسیر گشتهند و بعضی از مردم پادشاهی نیز شهید و زخمی شدند آن بدر فرجام نیز بقتل رسید و آنولایت بتصرف مردم پادشاهی در آمد و قطب الدین خان مورد عنایات گردید .

الحال ذقره چند ازیاقی ذکر مهم و مال کار آشامیان و خان خانان بزبان قلم میدهد اگرچه خان خانان در حق چلادت پوشان قدردان و مهریان بود و ترددات رسمنانه و کار زارهای بهادرانه که از آغرهان و همراهان او در رفاقت خان خانان بظهور آمد اورا بدل و جان درست می‌داشت و در فکر پرداخت او بود اما از آنکه بعضی مغلوب همراه آغرهان بعد تغییر بلاد دست بغار و تاراج محل مردم دراز میدهند با وجود منع آغرهان ممنوع نمیگردیدند و این معنی خلاف مرضیه خان خانان گه در تاکید منع دست آنکه نهایت

شیوه مینموده بظهور من آمد مثوجه خان و پرداخت آغز خان
نگردید و از توجه و امداد آنچه طریقه سرداران کار طلب درباره
همراهن می باشد در حق او بظهور نیامد لهذا آغز خان اکثر آزده
خاطر من بود تا آنکه روزی قبل از آنکه اثر طلوع آفتاب ظاهر گردید
و وقت تلاوت قران و اوزاد خواندن خان خان بود آغز خان
با مغلان همراه مستعد و مسلح گشته بدر خانه خان خان آمد
چوبیداران مجال و جرات صانع آمدن نداشتند آغز خان بی صحابا
اندرون درآمده جای که خان خان بر سر سجاد نشسته مشغول
خواندن ادعیه بود حاضر گشت خان خان از مشاهده آمدن آغز خان
بدان هیئت و سواس و هراس تمام بهم رساند و بزبان خوش و
دلبری تمام سبب آمدن بیوقت استفسار نمود آغز خان در جواب
گفت که درین مدت در ترد جانفشاری و تقدیم خدمات مأموره
از مایان هرگز کمی بظهور نیامده و الحمد لله به نیروی اقبال بیدزوال
پادشاه عالمگیر و معی و ترد و جلاحت آن سپه سالار کفار مخدول
و پامل مکافات اعمال خود گشتند و مذک مفتوح گردید و کاری
نمایند افسوس آن داریم که هرگز آفرین باد و تیمین از زبان آن
کار فرمای قدردان درماده مانا بکارها بر نیامد لهذا بودن و نبودن
خود معطل مغض دانسته برای رخصت آمده ایم امید داریم که
فاتحه بدرقه راه خوانده دستک رخصت عنایت فرمایند که خود
را نزد آقای خوش رسانیم خان خان هر چند بعد تقصیر تعاقی
ایام گذشته و تلخی ایام آینده پیش آمد فائمه نداد و آغز خان
برای مرخص ساختن مبالغه از حد گذراند پس از که خان خان

بعد چاضر نبودن چنین برای نوشته دستک پیش آمد و خواست
پذیری و قیمت پردازد آغرهان که درات و پارچه کاغذ سفید عمد
همراه بود پیش خان خانان گذاشت و گفت التماس آن دارم
که نواب پذیرت میارک دستک نویسنده خان خانان نظر بونکه
حق بجانب ارس است و همچو وجه دران حالت از دست آن جلاست
دئار که بارها از کاردست بسته مشاهده نموده بود رهائی
نداشت طوعا و کرها ناچار دستک رخصت نوشته و مهر نموده
حواله نمود اما بر مرگدرها و معتبرهای آب نوشتجات دواند که
بعد رسیدن آغرهان کشتهای را بند سازند و تا مقدور نگذارند که
از آبها عبد نماید لیکن هرچا که آن دریا نزد شیر نفره رسید و
ملح و کشته موجود نیافت با همراهان خود را بدربیان زده عنان
اپان بحافظ برو بحر سپرده شناکنان گذشت و در بعضی دریاهای
قابل چند نفر از مغلان و دیگر همراهان که اجل آنها دامنگیر گردید
فرق بحر فنا گردیدند بعد که بحضور رسید چون نوشته خان خانان
پنام محمد امین خان بخشی قبل از رسیدن آن بهادر سران
غیره مشتل بدین مضمون رسیده بود که آغرهان اگرچه از
شجاعان عالی نسب کار طلب و سزاوار پرداخت و پیش آوردن
است اما از آنکه جهالت ایام جوانی و غرور شجاعت را کار فرموده
بسماجت تمام رخصت گرفته بعد رسیدن حضور چند روز چشم
نمائی بطری مذهب نموده باز بدلاسای او پرداخته کار ازو باشد
گرفت چنانچه محمد امین خان موافق نوشته خان خانان بعمل
آورد و ایندرا پای اعتراض پادشاهی بمیان آورده چند گاه از ملازمت

میخواستند و ملزمان نصیب بود طرف ساخته باز خود بخانه آغوشخان رفته
 باز پادشاه آورد و شفیع جوانم گردیده تعلیم بحالی منصب فرموده
 از جمله کوسمکیهای کابل نموده روانه ساخت چنانچه از ترددات
 لوکه در کابل بظهور آمد، بگذارش خواهد آورد القصه خان
 خانان که بعد فرار راجه آشام متهرابور را مکن چهارنی قرار
 داده بود بعد رمیدن موسم باران که هر طرف فوج سحاب نیل رفتار از
 هر دامن کوه سار نمودار گردید و غریدن ابر و درخشیدن رعد زهره
 شکاف که اطراف دشت پر و حاشت پیچید و از ملاحظه نیو باران
 آب و فرد ریختن یکه تازل نظرات فالها و رودخانها بجوش و خرس
 آمد که زرمهوج پوشیده خود حیاب بر سرگذاشت و تبع آزمایان
 چو پدارو ترکش بندان آبشار و سیلاهای خانه بر انداز رودخانها از هر
 طرف به ترکنازیها در آمدند و روی زمین را آب فرو گرفت و راه
 تردد سپاه و اسپ ناپدید گردید بمرتبه سیلها اطراف لشکر
 نور آورده که خیمهای بالای پشتها حباب آسایشدا در آمدند آن تیره
 بختان بد فوجام را آشامیدان خون آشام که در انتظار قابوی چنین ایام
 بودند از هرگوش و کذار کوه و صحراء برآمد، بمدد همدمیگر بر تهائی
 پادشاهی شبهخون آورده و در بعضی جاهای روزانه هجوم نموده
 دست بردها آغاز نمودند و بهادران شیردل کوه صولت از شدت
 چنان سیلاهی بلا از جا در نیامده بدفع آن ملاعین کوشیدند و در هر
 هفته و ماه چهار پنج شبهخون میزدند و آدم و اسپ ضائع و تاف
 می ساختند و بمرتبه هنگامه و فساد پرپا نمودند که مردم بسیار
 بضرجه شهادت رسیدند و چارپایی بی شهاریزی بردند و انور بیگ

نیم سالگی دار گپنچه و از جامع کلیه از همراهان باز که پنهان شد
 نهایان مغلوب گردید چنان زیر تبع آورده که بک نفری آنکه کشته
 و زخمی نگشته باشد سالم نماند و بر فوج میه سالار چند بار بجزات و
 شوخي تمام پیش آمد و بعد بلندگردیدن صدایی دار گیر که جمع کثیر
 از انها مغلول و اسیر گردیدند و بسیاری از مسلمانان بدرجۀ شهادت
 رسیدند هزینت یافتد و مکرر بر سر موزچال دلیر خان ریخته
 و سخیز عظم برای نمودند و دران شب تار از دلیر خان که بذات
 نفس خود بدان تیره روزان مقابله کار زار افتاد ترد دستمنه و
 سعی بهادرانه بظهور آمد و فرهاد خان که از دلاوران چاندیز بود
 دران شبخون دو زخم تیر زهردار بود اشت که همان ساعت دست
 او درم نموده و دفع زیاده به مرسانده بیناب ساخت اما آن مرد کافر
 نبرد دست از گازار و تعاقب کفار برند اشت بعد که آشامیدان
 رو بغرار آوردند دلیر خان ناسه کرده میان آب و گل بتعاقب پرداخته
 بسیاری را بقتل رسانده مراجعت نمود همچنان باستظهار تلاطم دریا
 بر سر فواره شبخون زده کشته بسیار از تصرف مردم پادشاهی
 بر آوردند و راه رسد غله بر اشکر ظقر اثر بذد ساخته شوخي از حد
 گذراندند و هرگاه و هرجا آن دد فزادان بدنها را زور می آوردند بهادران
 نصرت نشان نظر برگشت آن ضالم پیشگان و قلت همراهان نصرف
 نشان خویش ننموده خود را بی محببا بران بدسرشان میدزدند و اکثر
 قاتل می آمدند و میدرمنشی که حاکم کهرکون بود از اخبار انتشار آن
 کفار در خبرداری و بیداری شبهها را بروز می آورد معهذا بعد مکرر شبخون
 آوردند و هزینت یافتن یک شب بمرتبه ناخست و نور آوردند که دیواری

(۱۷۴)

لشته ۲۰ بهمن

گهنه همچنانی متصوّر از خود بود که در راه خود را می‌نمایند آنکه شرکه
که از تکنیق و اکتشاف انجام داده بتوان آمدند و صفت بغارچه که باشد آنقدر
بخدمت فایلده است که در این جانبهار بدفع شر آنها پرداختند مخلوقات
گردیده راه غواص اختیار نمودند - چون اسفندیار را حاکم مستقل کوچ
جهتار تعلق نداشت بهم نهادند که اول بار مفتوح گردیده بود نموده بودند
پس بسبب سر بصیرا گذاشتند راجه محمد صالح و دیگر مردم صاحب
گردید اینکه برای جشن او تعیین شده بودند بعد از دیوان و کروزی
چنانجا تعیین ساختند درین هنگامه چون حکام آن مکان در مقدمات
مالی با رعایا سختی و بی اعتمادی خلاف مرضی خان خانان بظهور
آورده بودند رعایا ازین معنی بشورش آمد و فواهم گشته خود را زدن
راجه بهم نهاد رسازده ترغیب آمدند بر سر وطن و ملک خود
نموده ازان کوه بر آورده چون صور و ملخص با او متفق گشته بر سر هردو
حاکم منصب کرده خان خانان زور آورده اول بمحمد صالح پیغام
نمودند که سلامتی خود در دست بود اشتن ازینجا دانسته راه اشتر
خان خانان اختیار نماید بعد که نشیده بتهیه کارزار افتاد بعد
مقابله و مقابله که رو داد با جمع کثیر همه اهان که کمتر کسی ازان غرقاب
بالنچاق یا قلعه درجه شهادت رسید بعد با سفندیار که صاحب مدار آن
دیار نموده بودند همان پیغام داده کلمات موحش بگوش هوش باخته
او گشیدند اسفندیار خود را ازینجا گشیده بگهوار گهات که متصل
سرحد چهانگیر نگر تعلق پاده بود رسازد این خبر که بخان خانان
گشیده مدار مزید بیدماغی و ملال خلطر آن سید سالار گردیده -
حاشیه کنم حرفهای دیگر که ازان کافران بد افیض بدقافتان ایام

مکالمه‌ای از
علی‌الله‌یکم برای شاهزاده

و مظہر آنکه در تردیداتی که از پهلوانان اسلام نمودند بخوبی شد و فیض آن جماعت
اعلام بخوبی پرسیدند اگر خواهد مفضل بزرگاره بطریل کام میل انتقام
برپنهاد میگردید اما یادگری کی. ازان تردیدات که خالی از فرائض
نیستند همی پردازد که بعد رسیدن خبر تعطیل یا تکن آن جماعت
بر محمد بیگ و تصرف نبودن بعضی کشتهای نوله و پیشنهاد
رسد فله خان خالان فرهاد خان را با ارجه سیجان سنگه و قراول خان
و دیگر انواع برای مدد محمد بیگ و رسالتیں رسد فله تعین نمود
فرهاد خان چون نزدیک کهرگانو رسید بک لوز و شب آن
قدر باران بشدت بلا فاعله بارید که از شورش آب و تلاطم نالهای
خون خوار هشت پهرو شیخ و لوز در بک مکن ایستاده ماندند و
سواران بجز خانه زین یکم و جسم زمین برای پاگذاشتن نیافتند و
پیادها صوای آن که تاکمر در آب ایستاده بودند و بعضی را شدت
صدمه سیلاب غرق بحر فنا ماخت چاره کار دیگر ندانستند و چنان
راه تردید بند و ناپدید گردید که هرچند خواستند طرف منزل مقصود
قدم بردازند میصر نیامد تیر انداز خان که دران نواح تهلهه داری
صی نمود و ازان سر زمین پاره واقف گشته بود خبر یافته شدند
شناختن خود را با چمی از واقعیت آن مکن رسالتی رهیبو
سته کهرگانو گردید قدری راه که بتتصدیع قطع نمودند جانی رسیدند
که آشامیان بد کردار کودالها و جدولهای عمیق کنده اطراف آن
مژوال بسته بر پشتها برآمد و مستعد کارزار گشته در انتظار مید
تیر خود را جو پای قله‌ی و قمت بودند درین ضمیم چند کشته
چندگی نیز بعد آن ده نزد ایشان بد نهاد رسید و شروع پانداختن گوله

علاءالله علیه السلام

(۱۹۳)

سده ۷۲

توب و تغفیل و بان ذهونند و جماعه که بر پشتها دام صور جمال بسته
در انتظار شکار بودند از طرف دیگر نور آوردند و مردم پادشاهی را
در میان آب و آتش محاصره نمودند فرهاد خان و جمعی که در آن
گرداب اضطراب گرفتار گردیدند ندانستند چه کنند ناچار بهزار تصدیع
ظرف بالای آب خود را با رنقای جانباز رسانده پاره از صدمه گوله و
تیر و سنان محفوظ گشتند اسا چون دو سه روز در آب بکمال تصدیع
گذرانده بودند در کساله و زیدن باک سرد زمزمه بیخور و خواب
بینان آب مخصوص گردیده قطع امید حیات نموده دران در طه که هیچ
زندانی بدان عذاب مبدل میباشد گرفتار گشتند باز بدفع شر اعدامی خود
پرداختند خبر بخان خانان که رسید مضر گشته یکه تاز خان را
با محمد مومن بمدد آنها فرسناد و آن هردو جلادت پیشه که خود را از
یکه تازان کار طلب میگرفتند هر چند سعی نمودند بفرهاد خان نتوانند
رسید و مایین راه بحال خود از شدت آب و ممانعت گفار در مانند
و یک هفده آن دل اوران دران گرداب عذاب در میان گل و آب بهزار خون ناب
دل که گاه از غلبه خواب استاده مرد چشم برهم گذاشته می شد
بسو می بردند درین هفته در میان قلعه آب سوی غذای خون
دل خوردن که باعث رفع فاقه پی در پی تواند گردید و ازان قوت
سد رمق حاصل آید گشت گار بود که مسلمانان از گاو همراه مذبور
ساخته برآتشی که از شعله دل بوسردست روش می نمودند بوي
آن ش رسد و نا رسیده تناول نمودن واجب می گردید و جمعی
که از هنود بودند ازان نیز محروم ماندند و بسیت چانی می
گفراندند و گافران از اطراف نادره قتل می افروختند و دست از

منزله حمیت راه بر نمی داشتند و حملها می نمودند و فرهاد خان
 مع همراهان از قرس جان و ملاحظه آبرو در داع شر آن جمله می
 گوشید ازانکه داشتند که رتبه شهادت حاصل نمودن بصراتیب په
 از آنست که میان آب و گل رایگان جان عزیز بیاد او دست از دل
 و جان برداشته بمدود توکل فضل الهی خود را بران تیره بختان زدند
 میان راجه سجان سنگه و آنها کار بکوتة پر این بلکه مشت و گردان
 رسید فرهاد خان خود را بمدود رسانده آهسته بگوش راجه گفت
 که ملاح کار درین است که مصلیه کفاز را بطریق هزینش طرف
 خود گشیده از نواره جدا و دور باید ذمود راجه عمدتاً قدم بقدم
 پس پا گردیده آشامیدان را طرف خود می گشیده تا آنکه پاره از
 نواره خود دور افتادند و از راه غرور غلبه که داشتند بینا کانه قدم از
 قدم بر نمی داشتند درین حالت فرهاد خان و قراول خان با جمعی
 آغزیده تکبیر گویان بمدود راجه پرداخته برسر آن گروه حمله آوردند و
 از چهار طرف در میان گرفته با نیم جانی که داشتند داد جلادت و
 تهوری دادند ازانکه کافران آن سرزمینی بی استظهار نواره در چنگ
 صف مقابل شیران نبرد جواز رویا کمترند پندیزه میازان دین
 تقدیر موافقت ذمود و در فرصت نیم ساعت فجومی که معرکه دارگیر
 گرم بود آن حماعه به سکل مغلوب گشته علف تیغ بهادران اسلام
 گشتند و چنان بجهان دادن در مانند که یکی از آنها خود را بنواره
 نتوانست رسانید و مردم نواره نیز بعد آنها نتوانسته پرداخت
 و دلاوران اسلام گرم گیرا اشجار کیله و بانس که دران کنار بسیار
 بودند بریده درلا و گل پرای پا قایم ذمودن انداخته بران مردانه قدم

عالیه‌گیر با شاه

سنه ۱۰۷۲

(۱۶۹)

پیش گذاشته برق کردار بر فواره تاختند و بعیدی بیزور بازی
 شناوری بکشیها رسیدند و بضرب شمشیر و سنان دمار از دماغ
 کفار بر آوردند و قریب چهل کشته بدمت آوردند از جمله غنیمت
 میان کشیها از جنس خوردنی خام و پخته هرچه یافتد ازان جمله
 آنچه از کبله و بفتح خام بود بکار راجپوتیه در آمد باقی مسلمانان
 قسمت ذمود اخورد، آبیه در آتش جو جلد روزه پاشیدند بعد از آن که
 بارانها رو بخفیف گذاشت غلبه لشکر اسلام روز بروز زیاد میگردید
 و در آن سر زمینهای قلب هرگاه و هرجا شب خون می آوردند
 بیشتر از کفار طعمه تیغ آبدار مسلمانان شجاعت شعار می گردیدند
 و هر طرف از اطراف هزارها بقتل می رسیدند و بسبب قحط و
 ولای علاوه اشکرکشی و کافرکشی گردید آن قدر آشامیان بجهنم
 واصل گردیدند که کار از قیام و شمار در گذشت بعد که کار بر
 راجه آن دیار تنگ گردید و امید جان پدر بردن از دست غازیان
 اسلام فسند یکی از نوکران عمدتاً مدار علیه خود بطريق ایلچی زبان
 فهم با ظهار خضوع و خشوع مع عرضه مشتمل بر استدعای صلح
 بخدمت آن سپه سالار با وقار روانه ساخت خان خاتان همان جواب
 سابق مبنی بر طلب دختر در جرکه پرستاران مع سه لک توله
 طلا و پانصد زنجیر فیل در سال حال و لک توله طلا و مده فیل هر
 سال داد از آنکه از نزد خان خاتان نیز آدم زیان دان آن ملک فهمیده
 که طلب داشته بودند و خان خاتان برخوبیه ای بهوکن وزیر راجه که در
 اصلاح مقدمه با ظهار تغیر خواهی طرفین بعیدار میگوشید و راجه
 با او بد ظن از ناهمواری اطوار خود گردیده بود اطلاع پائیت پورنمی

شماره ۱۴۷۲

(۱۹۷)

عالیگیر باشاده

نام نوکر کاردان سخن فهم خود را نزد بهوکن وزیر فرسنگه کلمات راست و درشت پیغام نمود و بهوکن باحترام تمام با فرسنگه خان خانان پیش آمد و هرچه در تنقیح مقدمه و املاح کار کوشید و راجه را فهماند از نافهمیدهای راجه گفتگوی صالحه صورت نگرفت و روز بروز از ناموقافت آب و هوای در همه بلاد او اخیر بر شکل از ضرر اختلاف فصلیان موثر میگردد و باکثر مزاجها نمی‌سازد خصوص در طبع مسافر دور دست زیاد انحراف مزاج راه می‌یابد خاصه در دیار کوهستان و جنگل که اشجار زهردار بسیار می‌باشد و بین درختها که سمیت دارند شست و شو می‌یابند از آن آب هر مسافری که بخورد اثر آن سریع الاثر می‌باشد و از وریدن باد گل بهار آن اشجار که حکم زهر مار دارد تغییر تمام در آب و هوای بهم می‌رسد و بمسافران مزاج نگرفته اثر سمیت می‌بخشد چنانچه مابین صوبه خاندیس و بندر سوتوت چهار منزل این طرف بعد از مذکور و دخانه ایست مسمی بسانی یعنی مارکه آب آنجافی الواقع در اول فصل خریف حکم زهر مار بهم می‌رساند هر مسافری که در آن موسوم از آب عبور نمود هرچند که آب آنجا از روی احتیاط نخورد هر ای آن قطع زمین کار خود می‌نماید و ممکن نیست از حد مسافریکی بدون عارضه نیز رهائی یابد مطلب انواع مرض جسمانی و نیز محرق و امراض مهلکه دیگر بمرتبه بشدت تمام در لشکر اسلام پیچید که خیمه نهاند که از ده فقریکی برای خبر گرفتند و فدا سالم بماند و اثربنیز و بانی مهلک علاوه امراضهای دیگر گردیدند و گزانی و نگهداشی غله مزید عالمهای جسمانی گشتمانی و

حالگیر پادشاه (۱۹۸) سنه ۱۳۷۶

هد رهقتاد رسه ازبار غله که بتصرف مردم پادشاهی آمد، بود ازان
جمله چند اندار بخراج لشکر در آورده بجهت نگهداشتن و محافظت
باقی آن اندارها برای ذخیره چندین روز تاکید نموده بودند بیشتر
ازبارها بسب شدت باران که مردم لشکر از طریق محافظت آن عاری
بودند و مردم آشام وقت شب خون و بروش قلبی وقت یافته بگذرن
دست بدست آب در آنجاها سر می دادند و هرجا غله بالا می
پاختند آتش می زدند و ضائع و نا بود می ساختند بوسیده و از کار
خوردن آدم و چاری رفت و در سال حال از اختلال احوال رعایا
زراعت نشد لهذا از عسرت غله کار سپاه خصوص بی بضاعدان کم
قرار بیلک رسید عرصه زندگانی و آرام جسمانی و روحانی بر تمام
لشکر تندگ و نا گوار گردید و هر روز هزارها هر طرف اتفاقه جان
بدشواری می دادند و گاو و اسب نماند که از گرسنگی جان برگشته
باشد یا مذبوح شده غذای غربا و ضعفا نگردد بلکه مردم عدهه گاه گاه
گوشت اسب و گاری که کار او بمردن رسیده باشد ذبح نموده باهمه
پیده او که نام رونم و چوی و نمک ناپدید بود گدای ساخته باقداری بوضع
شوریا دستور جوش داده بدان تنعم می نمودند و در امتداد ایام
آن نیز میسر آمدن متعدرا گردید و کار بجای رسید که چون
مداومت لحم البقر موله انواع مرض سودائی است علاوه اختلاف
آب زهوا گشت و کفن و دفن مردها و بیمار داری مرضهای
نزدیک بیلک باعث و بال جان و حال زدها بدر تراز بیمار گردید
و بهین آفتهای غیر مکرر همه تهائه داران رو بعالم بقا گذاشتند
یا با نیم جان باردش دواشامی گشته خود را بخشکر رساندند تو گماز

علمگیر باشاد

(۱۴۹)

صفه ۱۰۷۲

سحر و جادو دران ملکه از کفر آنها زیاد شده دارد چنانچه بیشتر علاج مرض دران هر زمین از انسون و خوردن کسید و که میتوان مشهور آنها است و یکم و نا رنج که در آنجا بسیار است هی نمایند و از آب زارنچه که صفر اشگن اکثر اعراض می گردید و بعراج مردم لشکر مراجون آمدند بود علاج تخفیف تپ و بعضی مرضها می گردید و مردم لشکر به مرتبه تنگ آمدند و بجان رسیده مغلوب امراض گردیدند که اکثر عدها باهم اتفاق نموده هم مصلحت شده خواستند که از سه ساله خان خانان جدا شوند خان خانان بوسی معنی اطلاع پائمه بفکر تدبیر کار پرداخته در ظاهر فرمود که خوبی طرفی که راجه بود برآورد و در سرانجام کوچ گردیده خفیه در دلساي همراهان کوشیده امیدوار مصالحه و مراجعت ساخت چون میر منزل پیش خانه طرف مسکن راجه برآورد از انتشار این خبر آشامیان چون مور و ملغخ جوق حوق فراهم آمد شروع پنهوخي زیاد از حد نمودند و دلبرخان به تلبیه آنجماعه پرداخته هزارها ازان قوم شوم قتیل و اسیر میساخت و خان خانان میفرمود که سر مقتوان را برگردان اسیران بسته در لشکر تشهیر نمایند و بتهانچان میفرستاد که تشهیر گلان بوده بقتل رمانند - داین ضمن بهوکن وزیر راجه نظر بوعاقبت پیشی خود و اصلاح کار راجه بازجهود ظن بد راجه که در حق او داشت بطريق فرار خود راند خان خانان وساند و راجه اطلاع پائمه اطفال و عیال ایران گزنه مقید ساخت و بعضی را سیامت نمود اما آخر کار بعضی بهوکن نظر بر اصلاح کار طرفین که هر دو طرف هموار نیز شده بودند قرار صلح بروان

سال ۱۷۲۳ هجری
پادشاه فتحعلی شاه (۱۷۰)

پادشاه که فی الحال بک و بیوست هزار توله فقره و بیوست هزار تولد
پلاو پنجاه زنجیر فیل مع دختر بدروی ذبک اختر خود برای خدمت
پادشاه و پانزده زنجیر فیل و بک دختر برای خان خانان مع نقد و
چنگ دیگر بدهند و برای دلیر خان که در اصلاح و تنقیح مقدمه
میباشی شده بود نیز رسیدات بجا آورده و عذر دیوانی ملک
و تازاج رفتن سرمایه دوست خود را شفیع کم خدمتی و جرائم
خوبیش ساخته از آنکه خان خانان نیز به مرض نزدیک رسیدن اجل
گرفتار گشته بود و عده‌ای اشکر برای کوچ تندگ آرده بودند معاهم آزار
خود را پنهان می‌نمودند اراضی اصلاح خاطر خواه راجه گردید و نیز مقرر
گشت که از جمله مکانهای متفاوته چند قلعه و نصبیه سیر حاصل
که پیوسانه بصرحد بندگانه است بتصوف مردم پادشاهی باشد و
تا وصول پیشکش چهار نفر عده راجه بطريق پرغمال که در هندی
اول گویند نزد خان خانان باشند و از طرقین عهد نامه نوشتهند و
بهه ذیگر داده و بندیهای هر در طرف خاص گردیدند و وسط جمادی
الاولی سال پنجم از جاوس خار خانان سپه سالار با اشکر که اکثر مریض
و بعضی مشرف بر هلاک بودند و چندی از عده‌ها مرحله پیمایی
سفر آخرت گردیدند متوجه بندگانه گردید و یقصد تادیب بهیم
فرابن از راه محلاتی که منجمانه محل پیشکش مقرر گشته بود کوچ
مقرر فرموده باوجود شدت آزار خود مشاهده آنکه اکثر را پا بر کاب
سفر دار القوار میدید نظر بینکه نا نفس و ایسین در کارهای نعمت
گوشید نمود داری نموده مرض خود را پنهان و سبک وامی نمود و
شب و روز در اجرای کارهای و ملکی و تسلی سپاه صرف

عالیگیر پادشاه

(۱۷۱)

سنه ۱۹۴۰

اوقات نموده همت بر تسبیح و دیاره کوچ بهار و تنبیه راجه آن
 گماشته از کوچ سفردارقرار اندیشه بخاطر راه فداده کوچ به کوچ
 طبی معافت مینمود تا آنکه کار از مداوا و امید حیات گذشت
 و مراج بالکل مغلوب مرض گردید و دانست که ایام موعود رسید
 عسکرخان را با رشید خان و دیگر همراهان که برانها اعتمان فدویست
 و نظر بر کار سرکار پادشاهی داشت مع نواره اواخر شعبان المعلم
 برای تدبیب بهیم نوابن مرخص ساخت و در خلوت بطريق وصیت
 کله چند نصیحت آمیز بر زبان آورده فائمه وداع رخصت
 خواند بعد که نزدیک انتهای سرحد کوچ بهار در منزل خضر پور
 رسیدند قریم ماه رمضان المبارک شروع سال ششم از جلوس همایون
 ازین منزل پر شور و شرفانی بدار السرور جاودانی انتقال نمود و این
 خبر ملال اثر در لاهور اعرض خلد مکان رسید نظر در آینکه از بندھای
 عقیدت کیش کار طلب و کار فرما بود باعث کدورت خاطر علاظر
 گردید سعادت نوکری که در زمان حیات او آقا ازو بدین مرتبه
 راضی و خشنود باشد که اورا بر چنان فرزند رشید تسلط بخشدید
 و باجود رو گردان شدن پادشاه زاده در مقابل وارث ملک چندین
 مهی را با نصرام رسانده قریب دو نیم سال که هر روز و هر هفته و ماه
 و آی در انواح تلهکه مینگذشت صرف اوقات نموده آخر در راه
 ولی نعمت جان شیرین نثار نماید ۰

ذکر سوانح سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار و هفتاد

و سه هجری و حادثه که بر امیر الامرا در دکن رویاد

غرو شوال سنه هزار و هفتاد و سه جشن آغاز سال شهم از

عالیکار پادشاه

(۱۷۲)

حده هزار

جلوس در کنار آب گذگ مغوند گردیده بسبب ملل حاضر از
واقعه بندو کار طلب جانفشار بعضی رسمیات چشم را موقوف
داشته پادشاه زاده محمد معظم را با اسد خان فرمودند که برای
ملام پرسی بخانه محمد امین خان رفته اورا برداشته بیدارند بعد
ملازمت از عطای خلعت را فتحه و دیگر عذایات تعلی بخش دل
حمدیده او گردیدند *

دیگر از اخبار کدروت افزای که درین آوان علاوه نامائمه
مزاج شریف گردید این سنت که از واقعه دکن خبر شنیدن زدن
سیوای مردود نا بکار بر امیر الامر اندرون محل و کشته شدن
ابو الفتح خان پسر او و زخمی شدن خود امیر الامر بعرض رسید -
تفصیل این اجمال آنچه از والد خود که در خدمت امیر الامر دران
سفر و مهم همراه بود مسموع گردیده مجمل می نگارد - بعده که امیر
الامر برای تسخیر قلع و تصرف اکثر معمور های آبداد کرد و
متصرف شده آن سگ عیار لشکر کشی و کافر کشی نمود و بصرف
شمشیر و رای صائب بدشت قلعها و مکانهای قلب را بتصرف
پادشاهی آورده بقصبه پونه رفته در حولی که ساخته آن جهنمی
بود فرود آمد و جایجا فوجها برای استیصال و بدست آوردن آن
بسیگل تعین نمود دران ایام چنان نسق و بندوبست نموده بود
که هیچ احدی خصوص قوم مرهنه سوای فوکر هرگز مع براق بلکه
بیچ براق بدرن دستک داخل لشکر و شهر نگردید و قوم مرهنه را
بر اسپ فوکرنی نمود و سیرا چنان منکوب و مغلوب هراس گردیده
بود که میان کوههای دشوار گذار هر هفتة و هر ماه چائی بصر میدرده

سند ۱۷۳

عالیگیر بادشاهه

{ ۱۷۳ }

لوزی جمعی از مرهنه که در جرکه پیادها نوکر بودند فرد کوتول
آمده دستک دو صد نفر مرهنه همراه برات گذخداشی غیر معلوم
حاصل نمودند و پسر امری را بلباس و سار گذخداشی با دهل و
نقاره شادی و جمعی از مرهنه اول شب شهر در آوردند و آخر
روز همان روز جمعی را بشهرت آنکه از مردم غفیم در یکی از
تهنجات دستگیر گردیده اند دستها طرف گتف آنها بسته با سرهای
بوهنه که جمعی دیگرس رسمانهای آنها را داشتند دشام دهان و
کلک زنان از چوکی گذرانده داخل شهر نمودند بعد همه را در
 محله و مکانی که مجمع خودها قرار داده بودند فراهم آمده و مسلح
گشته در حالی که نیم دویار شب می نواختند جمعی خود
را طرف پارچی خانه که متصل دیوار محل مرا واقع شده بود
و مابین دیوار و خواص پورا دریچه خورد داشت که از گل و خشت
معدود ساخته بودند و آن جماعت ازان راه مطلع بودند رساندند چون
ایام صیام ملا مبارک بود چند نفر پارچی را که برای بختن طعام
سحور و دیگران درست نمودن برخاسته بودند بیدار و باقی را در
خواب یافتدند از آنکه از راهی که میدانستند هر قسمی که توانستند غافل
برسر آنها تاختند هر کرا بیدار یافتدند بخواب مرد آشنا ساختند و هر
کدام را که بربست خواب دیدند همانجا پسپادت رساندند نگذاشتند
که معا بلند شود و جلد به شکافتن دریچه طرف محل پرداختند از
هدایی کلک و غرض نعرهای کشتنگ یکی از خواصی که حجره
او عقب دیوار پارچه خانه بود خبردار گشته خود را بخدمت امیر
الامرا رساند پر هدایی کلک و آخوند بپرس مطلع ساخت امیر

عالیگیر پادشاه

سنه ۱۷۳

(۱۷۶)

در جواب آزردی اعتراض کفت باورچیها بهمن سور و دیگدان درست
 نمودن بروخاسته باشند تا آنکه سهیلیان پیغم خبر شگافتی و دریچه
 بهمرسیدن در دیوار آوردند امیر الامرای سراسمه وار تیر و کمان و برچه
 در دست گرفته از رخت خواب بروخاست درین فم چند مرده
 از روپر که حوض آب حائل بود پیدا شدند امیر الامرای تیر بر یکی
 از الها انداخت مرده خود را رسازد شمشیر بامیر الامرای زد که
 انگشت نو دست امیر الامرای جدا گردید دران حالت در مرده
 در حرض پر از آب اندادند و یک مرده دیگر را امیر الامرای
 بضرب برچه انداخت درن آشوب کنیزان فرمت یافته
 شایسته خان را دست بدست ازان هنگامه بر آرده جای
 محفوظ برده رساندند و جمعی از مرده بسر چوکی خانه
 رفته غافل ریخته بر بالین هر خفتة و بیدار که میرسیدند زیر تبع می
 گرفتند و می گفتند که چنین چوکی میدهند و چند نفر خود را
 بنقار خانه رسانده از زبان امیر الامرای پیغام دادند که نوبت خوب
 پتوانند و مدادی نقار خانه چنان بلند گردید که هیچ احدی آواز
 دیگری را نمی شنید و شورش دار و گیر فابکاران علاوه آن گشت و دروازها
 را مسدود ساختند درین حالت ابو الفتح خان پسر شایسته خان
 که جوان نوخط شجاع بود خبر یافته خود را رسانده درسه نفر را کشته
 و زخمی ساخته بدرجۀ شہادت رسید و یکی از جماعه داران عمدۀ
 که عقب محل امیر الامرای خانه داشت از شنیدن آشوب اندرین
 و مسدود گشتن راه بیرون نزدیک گذاشته ریسمان بعنه خود را از بالی
 دیوار انداخت چون او در عمر و ضعف پنجه پاره بشایسته خان

سده ۱۹۷۳ (۱۷۵)

عالیگیر پادشاه

شبیله بود اورا امیر الامرا تصور نموده بر سر او ریخته و کشته سر اورا بپریدند و دو حرم خاص امیر الامرا را زیر قیغ آورد، یکی را چنان از هم گذراندند بوندند که در سبد انداخته بگفن و دفن او پرداختند و دویمی را با وجوده سی و چهل رخم رسیدن ازانکه اجل او کوتاهی نمود علاج پذیر گردید و بتاراج مال و مالیت خانه چندان نهاده اخته جلد ازان خانه برآمدند - مبین آن راجه جسونت که عمدتاً کومکیان بوث بدیدن و معدرت خواستن نزد امیر الامرا آمد آن سپه سالار بزرگ نژاد همین یلک کلمه باو گفت که ما دانستیم که مهاراجه بکار پادشاهی آمد که بر ما چندین چشم رخم رسید - القصه بعد منعرض گردیدن بر امیر الامرا و مهاراجه جسونت اعتراض فرموده بصویه داری دکن و صهم استیصال سیوای بد سکل پادشاهزاده محمد معظم مقرب نمودند و امیر الامرا طلب حضور گردید باز حکم فرمودند ملازمت فا نموده بصویه بذکایه بروه و راجه جسونت را بستوز سابق داخل کومکیان در خدمت پادشاهزاده تعیینات فرمودند - و خلد مکان کوچ بکوچ متوجه کشمیر گشتند - غرہ ذی قعده وسط خورداد در سوان آن خطه دلپذیر شرق نزول فرمودند بعد سیر و تفرج گلزار و لاله زار آن مکان فردوس نشان حکم چراغان کدار تلااب دل و کشیده نمودند و جوش و خوش لود و سرود ضمیمه زینت و آرایش آن تلااب گردید - راجه رکھنا ته نائب وزارت گرفتار پنجه مستوفی اجل گردید و بجهان او فاضل خان خانسامان را اصالة خلعت (ذیامت) وزارت مع قلمدان مرصع صریحت فرمودند بعد شانزده روز از پوشیدن خلعت وذیعت آن دیانت نموده - فاضل خان که راعیان و نجیبانی خواشان بود در تدبین و نیک

عالمگیر پادشاه (۱۷۴) سده ۱۶۷۳

نفرستی نظیر نداشت و در علم تنجیم بهره تمام داشت اکثر حکم که
بخدمت اعلیٰ حضرت و عالمگیر در ایام پادشاه زادگی نوشته داده
بود کمتر خطا در آن راه یافت چنانچه مدمّه که بهی حضرت خلد
مکن او اخیراً چهل جلوس در خواص پور مهم دکن رسیده بر محل
بگداش خراهد آمد نیز نوشته داده بود - بعد بندویست کشمیر و
تبییه بعضی افغانان جهالت کیش آن ضلع مشهور با افغانان لیاری
که فدائی خان برامی تادیب آنها ماسور گردیده بود او اول فر صرم
الحرام متوجه لاہور گردیدند هرج و کماله بسیار بشکر و مردم بهیه
روداد خصوص در منزل پیر پنجال عجیب تهلکه بر سواری خادمان
میل گذاشت و آدم بپدار و چارپایی بیشمار در غارها افتاده
تلف شدند این معنی بر مراجع پادشاه عادل رحیم نا گوازا نمود
فرمودند بدون امور ضرور ملکی آمدن پادشاهان درین سرزمین
بنقص سیر و شکار خلاف رای صائب است - از سوانح احمد آباد
بعرض رسیده شخصی مجھول النسب معدود العقل خرد را داراشکوه
نامیده جمعی از صحراء نشیدن فلات کیش با خویش فراهم آورده
بنخیل باطل ماده نساد و شورش گردیده بود بجهوه شمشیر و سفی
مهابیت خان صوبه دار جمعی از همراهان آن تبدیل بدار البرار پیوستند
و خود آواره دشت نا کامی گردید - درین سال اسلام خان صوبه دار
و کفایت خان دیوان اکبر آباد و دیعت حیات نمودند صفوی خان
پسر اسلام خان راصویه دار مستقر الخلافت مقرر گردند و جعفر خان را
بتوانی رزارت طلب حضور فرمودند و فجایت خان را بجانی جعفر خان
بلصوبه مالوا منصب نمودند - تربیت خان را مع نامه و جواهر و

صفه ۱۰۷۶

(۱۷۷)

عالیگیر پادشاه

تحف دیگر هندوستان قریب شش لک روپیده نزد شاه عباس روانه ایران
 ساخته از اصل و اضافه چهار هزاری چهار هزار سوار نمودند - امیر الامرا
 که بعد مغضوب و تغییر گردیدن از دکن هم امور بر فتن ملک شرقی
 گشته بود از همانجا خود را بصوره داری بندگانه برساند - در منزل
 پانی پست جعفرخان ملازمت ذموده بعطای خلعت وزارت و فرماندان
 صرصح سرافرازی یافت - ملائیکی برادر ملا احمد نوآزاده وزیر عادل
 خان بیجا پوری بحضور رسید و بمتصب دو هزاری هزار سوار
 سرافرازی بخشیدند - سلطنه ماه ربیع الثانی داخل دارالخلافت شدند
 و عاقل خان خافی را داروغه غسلخانه از تغییر الله بار خان ذموده
 بعطای خلعت و اضافه معزز ساختند *

ذکر سوانح سال هفتم جلوس مطابق

سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

از عرضه داشت سلطان محمد معظم بر خبر و مردّ تولد فرزند
 مبشر گردیده بسلطان معزالدین موسوم ساختند - از راتعه دکن بعرض
 رسید که سیوای نایکار علم طغیان زیاده از حد بر آنرا خنثی روز بروز
 پیشنه فساد او از تاختت محالات پادشاهی و تراج نمودن تا قبلها
 دران سرزمین استحکام می پذیرد و بندر جیبول و پابل و غیره که
 کنار دریا مائل بندر سوت است بتصرف خود آرده کشیدهای
 راه کعبه را در دریا تاختت می نماید و چند قلعه در دریا احداث
 نموده با استظهار آن خلل غظیم در بحر و بر انداخته و در قلعه
 راج گذره مکله پول سیاه و هون می زند هر چند که راجه مهاجم
 جسونت در انتیصال او همی نمود غایبه نباشید بعد هر رض راجه

ساله ۱۹۷۸ (۱۷۸) جالنگیر باشاد

جی هنگه را با ہلیر خان و دارود خان و راجه رای ملکه مودیه و احتشام خان و راجه مجان ملکه بندیله و پوزنل و زبردهست خان و برقدادخان و دیگر مبارز پادشاهی کار طلب برای تلبیه و گوشمال آن بد خصال مرخص و روانه ماختند و راجه جی هنگه را غلعت مع صد اسپ و در فیل مع ماز طلا و نقره و پدم مرصع وقت رخصت عذایت فرمودند و بدلیر خان و دیگر همراهان فراخور پایه و حالت عذایات موندول گردید و حاجی شفیع خان را دیوان دکن نمودند. درینواز پعرض رمید که فجایت خان صوبه دار آجین ازین چهان فانی انتقال نمود بجامی او و زیرخان صوبه دار برهان پور را مقرر فرمودند و دارود خان را صوبه دار برهان پور مقرر گرده حکم نمودند که ذاتب در برهان پور گذاشته خود همرا راجه جی هنگه بهم میتو رفاقت نماید *

ذکر موافق سال هشتم از جلوس

«طابق نه هزار و هفتاد و پنج هجری

راجه جی هنگه که برای استیصال بدوای خسران مآل مرخص شده بود او اول شعبان داخل خیسته بندیاد اورنگ آباد گردیده شرف اندوز ملازمه باش اهزاده محمد معظم گشته روانه پونه گردید بعده میدان آنجا پنسق و پندویست آن فلمع که تفصیل آن خالی از طول کلام نیست پرداخته همه کومندان را جایجا برای تاخت ملک و تغییر قلعه ها مخصوص نمود و خود برای مقتوح ماختن قاعده پونده رو رود مال (۴)

که از قلعه مشهور نظام الملک و حاکم نشین آن مرز و بوم بود و هردو قلعه متصل هم بودند روانه گشت و دلیر خان را مقدمه اجیش ساخت و دلیر خان همه جا با فوج همه مدبران که از اطراف نمودار شدند جنگ کنان می رفت و آدم و مال و عیال بمیار کفار کشته و دستگیر غازیان می گردید تا آنکه نزدیک و مابین هر دو قلعه بتفاوت گوله رس دلیر خان نورد آمد و بتردد قلعه گیری پرداخت و قلعه نشینان هردو کوه مخصوص گشته شرط قلعه داری از زدن توپ و بان و دیگر آلات آتشبازی بتدقیق می پرسانند بعد محاصره چند روز قبل از رسیدن راجه افغانان به پورش ناکه تا کمر گاه قلعه و میده بازی پایین هردو کوه را آتش زدند و تاختت و تاراج نمودند و مقدمان در تردید بر آمدن از قلعه و بر صورچال ریختن و از بالای کوه در زدن توپ و اندختن سنگ و افعام آتشبازی کمی نه نمودند راجه جی منگهه نیاز خود را مع گذشت پس از خود رهانده از طرف محاصره پورشهای بی دز بی و تاختت و تاراج اطراف که اگر بتفصیل بر نگاره از سرشناس اختصار می ماند عرصه بر مخصوصان تنگ آرده هر روز مقابل پاریدن گرگ گوله توپ و تفنگ و حقه آتشبازار صورچال پیش می بردند بعد از که برج یک طرف را از باروت پراندند تزلزل تمام در بنای کوه و قلعه نشینان افتاد و بهادران قلعه کها پورش نموده بر فراز کوه برآمدند مخصوصان پیام ایمان جان بیان آرداشند بعد از آنکه راجه و دلیرخان عهد عدم ضرر جانی پاتنها هادند قلعه داران هردو قلعه برآمدند با دلیرخان ملاقي گشته مخلع شدند بعد از که دلیرخان هر تو

قلعه دار را نزد راجه فرستاد راجه یراق همه را گرفته قلعه را
پتصرف پادشاهی در آورد و دران ترد و پورش هشتاد هزار با جمعی
از پیادها و عمله قلعه گیری بکار آمدند و از صد نفر زده زخمی
گردیدند بعد تسخیر هردو قلعه هفت هزار سوار پسرداری
دارد خان و راجه رای منکره و غیره برای تاخت و تاراج
صهور های ولایت سپوا که بفصبا و طغیان پتصرف خود
در آورده بود روانه ساخت و کوشش بسیار از هردو طرف به میان آمد
و تا پنج ماه فوج پادشاهی از مقابله و مصاربه و مکافر کشی نیامد
که تا سپوا پور که آباد گردد آن صردد بود و قلعه کندانه و کنواری گذه
نشان آبادی نگذاشته و موashi بی شمار بدهست آوردهند و
بعدهم تاختهای ذاگهان کفار و دست برد های نمایان آن گرده
بد گردار و شبخونهای شبههای قار و گرفتن سرراه و درهای
دشوار گذار و آتش دادن چنگلهای پراز اشجار راه ترد پر لهر
امام تذگ هاختند آدم و چارپایی بصیار لهرکر پادشاهی تلف شدند
آخر کار که کفار زیاده از شمار بدایر البرار پیوستند راه غرار اختیار
نمودند و قلعه های نامی سر بغلک کشیده متعدد مقتوح گردیدند
بعد که کار بمحاربه و محاصره قلعه راچ گذه که حاکم نهیں آن
بد اصل بود و کندانه که قبیله و خوبیان مادری او درانجا بودند
کشید کوتاهی سخن کار بر محصوران از معنی بهادران قلعه گشا
تذگ گردید و راه غرار از اطراف چنان محدود هاختند که هرچند
آن محبیل خواست قدائی را ازانجا بدربده بیکان دشوار گذار دیگر
رسانده لهرکر را برای تعاقب آنها هرگز ان سازد نتوانست و دانست

عده ۱۷۵

(۱۸۱)

الملکی در پادشاه

که بعد مفتوح گردیدن آن ملکی و ما و ای مستقر برداشت آن واجب
 السیاست تمام مال و قبیله و عیال آن بدمکان پامال مکافات گردار
 از خواهد گردید لهذا چند نفر زیان فهم نزد راجه برای التماس
 عفو تقصیرات و میزدن بعضی قلعه‌جات باقی مانده و اراده دیدن
 راجه فرستاد راجه نظر بر عباری و مکاری او انماض نموده برای
 پورش زیاده از سابق تاکید نموده تا آنکه خبر رسید که میوا چربیده
 از قلعه فرد آمد و برهمندان معتمد او رمیده قسمهای شدید یعنی
 و زاری تمام بینان آوردند راجه عهد امان چان و آبرو داده بشرط
 رفتن حضور و لخیار نمودن اطاعت نوکری درگاه فلک بارگاه بوعده
 عطا ی مذکوب عمده قبول مصالحه نموده برای آمدن و ملاقات
 نمودن صادرن هاختت بعده که فردیک رسیدن میوا بکمال عجز ظاهر
 گردید راجه مذشی خود را باستقبال فرستاده راچپوتان معلم
 همراه داده تاکید نمود که از غدر آن مکار خبردار باشدند و با او
 پیغام نمود که اگر بصدق دل حلقة اطاعت بگوش و ردای فدریت
 برگش انداده آمد در پرده قلاع و قبول احکام حضور صرافگندگی
 خواهد نمود التماس او قبول بارگاه خطاب نخش غدر پذیر پذیرها
 خواهد گردید و الا الحال هم صادرن است که برگشته بمقام خود رفته
 پس انجام جذک با مهلت خاطر خواه پردازه و خود را درین باب مختار
 داند بعد رسیدن پیغام آن میده نامه بدنام بینان انکسار و ذیازگفت
 که میدانم در اطاعت و عبودیت جان بخشی و امان عرض و ناموس
 من است باز راجه مردم عمده دیگر را فرموده باعتراف نزد خود طلبید
 بعد رسیدن از راجه برخاسته میانقه نموده نزد خود چاده و آن

عالمگیر پادشاه (۱۸۲) سنه ۱۸۶۵

تبه کار بهزاران اظهار سرافکندگی و خجالت دامت بعضه گفت
بطريق بند های ذاول هجوم رو بدين درگاه آورده ام خواهی پیش
و خواهی پیش را رسای تهمت و التماس نمود قلعه های کلان نامی
را با ولایت کوکن حواله بند های پادشاهی می نمایم و پسر خود را
در جرکه بند هایی چنان نثارکه در حضور خدمت نماید می پارم
و خود امید وارم که به مهلت پکمال بعد حصول معادن آستان بوس
و دریافت ملازمت بذستور بند های مطلق العذان که در اقطاع
خود و صوبات خدمت می فرمایند با قبیله و عیال دریک دو
قلعه خورد بگذرانم هرگاه و هرجا برای کار عمده پادشاهی امر
فرمانده بیان و مال حاضر گردیده طریقه جانفشاری بند های خواهم
رساند راجه در تسلی او کوشیده نزد دلیرخان فرمیاد و پروانگی
بر خاستن مدارزان قلعه گشا از محاصره داد و هفت هزار از مرد
و زن و اطفال که از قلعه مامون گشته بپرآمد بودند بشمار قلم در
آمدند و توب خانه مع ذخیره و اسلحه و آتش میدم قلعه نتوانستند
برد بضبط سرکار در آمد و بند های پادشاهی پقلعه در آمدند پس
از آن دلیرخان میبا را که تا آنوقت کمردا بود شمشیر و چمنده
هر صبح و لوسی عربی مع سازمه از طرف خود توافع نمود و
نزد راجه آورده داشت اورا گرفته براجه سپرد و راجه نیز خلعت
و اسپ و جیغه و فیل پخشیده از سرنو عهد امان چان و آبرو داده
مطمین خاطر ساخت و میبا از راه پنهان کاری ساعقی شمشیر بعضه
پازدا کرده گفت از جمله کمر بستگان بی براق خدمت خواهم نمود
چون از مدت مذکور گرویدن در جمیان بود راچه

۱۰۷۵ (۱۸۳) عالمگیر پادشاه

بحضور نوشهه برای او فرمان عفو و تقصیرات و خلعت طلبیده انتظار
ورود فرمان می کشید از اتفاقات همان روز گرز بردار مع فرمان
و خلعت از حضور رسید راجه میوا را طریقه آداب استقبال د
تسليمات بجا آوردن ارشاد نمود سیوا مطابق آن بعمل آورده سه
گروه پیاده پا باستقبال شناخته بتقدیم آداب گوشیده از گرفتن فرمان
جان بخشی و خلعت هطا پوشی سر فخر بر آسمان رمانید و از
سرور فضل و عذایات پادشاهی در جامه نگذید و برای میبدن قلعجات
بعد قبل و قال عذر آمیز چنان مقرر شد که از جمله می و پنج
قلعه که در تصرف خود داشت کلید بدمت ومه قلعه مقتوح گشته
سابق و خال بجمع محصل ده لک هون که چهل لک روپیه باشد
به ینه های پادشاهی بسپارد و درازد ه خود خورد کم حاصل در
تصرف مردم او باشد و سلیما پسر هشت ماهه او که بنام آن منصب
پنج هزاری از حضور به تجویز راجه عطا شده بود با فوج شابضه تا
هزاره شدن حضور همراه راجه خدمت نماید و خود با عدال خوش
دران جبال بآبادی ملک پادشاهی خود پردازد و هرگاه برای
کار پادشاهی بطلبند حاضر گردد وقت رخدمت باز خلعت و امپ
و جدیده و شمشیر و نیل داده تکلیف براق پستان نهادند و پسر ارا
تسليمات منصب پنج هزاری فرمودند - درین ولاة احمد نواتیه از
هر زبان صاحب مدار عادل شاه که بجهت ظاهر بطريق سفارت
برای عفو و تقصیر تاخیر باقی پیشکش گرور روپاه و دیگر کدرات
از بیجاپور آمدہ بود و باطنها قصد واردگی بندگی درگاه آملان
جاه داشت - مع ملا بحیی که بحضور رئیه منصب هر افرادی یافته

کلیات از راجه اشکانی بود نزد راجه سعی تقدیر چهل هزار و بیست و سه هزار
 آنها صفات نمود و راجه دو اسپ چاهار طلا و نیل و دو تقویت اینها
 قوافع دمود بعد که خبر آمدن میباشد نزد راجه و مفتوح گردیدند
 قلعه های پسر را مید پاخت تفریح طبع پادشاه گردید و حکم بلند
 آوازه ها خذن شادیانه فرمودند و راجه را با افاهه دوهزار سوار در اسپه
 و سه اسپه و مطامی خلعت و شمشیر با ساز میدان و یک زنجیر فیل مقتصر
 ماختند پس راجه کنور رام سنه که در حضور بود مورد عذایات گردید
 و دلیرخان رئمه همراهان او اضافه های نمایان عطا فرمودند - بعد از
 استیصال خان جهان لودی که افاهه رام غصوب گردانده احمدی را
 پیاده پنج هزار پنج هزار سوار فرمانده بودند دلیرخان را
 بدوین هراز سراغرانی اخشیدند و باعث فخر قوم خوش گردید -
 بنام راجه جی سنه حکم صادر فرمودند که ملک بیجاپور تعاقده عادل
 شاه را در مکافات تقدیر عدم وصول پیشکش عابق و حال تاخده
 تا پای قلعه بیجاپور ویران و خراب سازد - درینولا عرضه داشت راجه
 جی سنه و واقعه دکن بعرض رسید که ملا احمد نوانده که اصل از
 شرقی نوآمد عربستان اندازان سبب نوآنده گویند و بیشتر شاعی
 مذهب و فاضل می باشد خصوص صومی الله که بكمال
 استعداد و فضیلت آرامنه است و بحسب ظاهر برای حجابت
 از نزد عادل شاه آمده و اراده بندگی درگاه آسمان چاه دارد امیدوار
 نواش و فضل و گرم امت بعد عرض بمذهب شش هزاری
 شش هزار سوار سراغرانی نموده فرمان دخلعت و شمشیر هر مربع
 و چندین و نیم فرغتاده طلب حضور نمودند و خفده براجه نوشند

جعفر بن اسحاق
الملکی
تیر ۱۴۰۵ هجری

لئن بعد رسیدن حضور بخطاب: محمد الله خان و فراخیز امداد
لخدمت فرموده خواهد یافت اما چون نمک ری نعمت
قدیم خود را منظور نداشته و مگردانه بود از دولت این
درگاه نیز کامدیاب لگردیده بحضور فارمیده و دینعت حیات نمود *

چون مرزبان تهمت آنکه ولایت علیحده متصل بصرحد کشمیر را قع
شده در زمرة هر کشان جهالت کیش بود و بصوبه دار کشمیر رجوع
نمی آورد و مکه و خطبه با پادشاه اسلام جاری نمی صاخت بنام هیف
خان صوبه دار کشمیر حکم صادر شد که مصحوب یکی از معتمد
فهودیده کار بدان بد کردار از پیغام نصیحت آمیدز درباب باز گشت
از راه ضلالت و قبول اطاعت و اجرای خطبه و مکه و بنای مسجد
املام نماید که از کفر باز آمدۀ قدم بشاه راه هدایت گذارد و امیدوار
عذایات پادشاهی حازد و الا برو میم فرموده ملک ادرا پامال سه
موکب انجویج قاهره هازد و بدین مضمون فرمان وعده و عید آمیدز بنام
آن زمیدار نیز صادر فرموده هیف خان بعد رسیدن حکم و فرمان
محمد شفیع نام بددۀ پادشاهی را همرا فرمان روائۀ تبدت ساخت
مرزبان از شنیدن این خبر اول بفکرهای نامه افتاده آخر بهبود
مال کار خود در اطاعت حکم پادشاه املام دانسته در همان جمعه
اول حکمه شهر را بپرسی مواد تبدت جمع صاخته خطبه بنام نامی
پادشاه حق پرسن محبی الدین محمد اورنگ زیب عالم گیر
غازی خواند و سرخطیب را از انشاندن گل طلا و نقره و دادن
خلمت فاخره بآوج برسی رساند و مسجد بنا کرده نقشه آنرا با در
هزار اشرفی و نه هزار روپیه تازه مکه لعم عالم گیر و تجف دیگر

آن ولایت روانه حضور ماخت و عرفه داشتند مع نذر در چواب فرمان با ظهار کمال رسوخیت و عبودیت جواهه محمد شفیع نمودند و خدمتگاری محمد شفیع و همراهان یائیون شایسته بجا آوردند .
 هر زین تیک اگرچه اکثر دیرانه و دشت لحاظل دارد که قابل گشت کار و محصول پرداختن بصیرت اما در طول بعده از صویغ
 شیخاپور که چهار پنج ماهه راه فاصله واقع شده هیچ صونه بد و نمیرسد و در غرض بعضی جای یک ماهه و پرهی یک و نیم ماهه و دو ماهه راه واقع شده و بسویت آن در قلمرو هندستان صویغ دیگر نیست
 لیکن بكمی محصول آنجا که بواب مراد داخل یک پرگنه میتواند
 کلان دیگر صوبات توان گفت صویغ دیگر نیست و هیچ مکان
 قابل آن صویغ دیگر نخواهد بود بهمین سبب پادشاهان
 دیگر که خرج آنجا را دخل احاطه نخواهد نمود در ذکر اجرای سکه
 و خطبه آنجا نیافتنند - چون بعرض رسیدند که ملا احمد شیخاپوری
 قبل از ورود فرمان و خدمت مرحله پیمایی مفر آخرت گردید
 احمد الله پسر اوزرا طلب حضور نمودند - درینواز بعرض رسیدند که
 پادشاه زاده محمد عظیم بموجب حکم از دکن حضور و مبده امرای
 هنر را برای امداده قبال فرسنگی داشتند بعد ملازمت و گذراندن سه چهار
 لک روییه ذقد و جواهر مورد عذایات گشت .

در همین اوان معروف گردید که تغییر تمام بحال صاحب قران
 فانی به مردم بدند و سکر فرزدیک بازگشایی روفه جاودانی کشیده همان
 لوز پادشاه زاده محمد عظیم را بطريقی اینگار و استعجال برای
 عیادت و دوام احوال هر خص فرمودند هنوز پادشاه زاده در

علمگیر پادشاه

را بود که خبر رحالت آن پادشاه نیکو سپر ازین زندان سرایی
بی اعتماد فانی بدارالقرار جاودا فی که او اخیر رجب المرجب صفوی
هزار و هفتاد و شش مطابق سال هشتم جلوس جهان را پدرده
نموده بعرض رسید از شلیمان این خبر ملالی اثر کوه کوه غم وال
دنیا و آخرت در دل آن پادشاه حق آکاه راه یافته می دیگر
حال بهتر از پادشاهان علف در فرمانروائی و جهان یانی
عمر عزیز هرف نمود و قریب هشت سال هفدهی و مجبور بود

* بیت *

دنیا بمذال کوزه زین امت و گه آب دروتلخ کهی شبرین امت
پیومند مسند اجل زیر زین امت و توغره مشوکه عمر من چندین امت
(شاه جهان گرد وفات) تاریخ نوت آن شاه والا صفات یافته اند *

شمۀ از رعیت پروری و عدالت گستری و آین شهانداری
خاصه در آبادی ملک و نیکنامی دوچهان کوشیدن از جمله موافع
آخر مال علطنت در مقدمه متهدی معزول بندر سورت بگذارش
آمده - گویند هرگاه یکی از ترکان تو آمد های ایران و توران
لازم است حضرت اعلی نموده بمنصب سو افوازی می یافته بدیوانیان
می فرمودند که چون ترکان تا مزاج فکرند و بر مزاج ما و حال
وعایا اطاع نیابند و قدر رعیت پروری و آبادگاری ملک نمی
دانند هرچه جاگیر نقد پائیها رمانند - القصه پادشاه نیز بعد از شنیدن
خبر ملال اثر متوجه اکبر آبادگردیدند بعد رسیدن به مقرر الخلافت
بر قبر پدر بزرگوار رسیده بدداد اشک آکود گهریار گفته ناتجه
آمریک خوانده و فرد بیکم صاحبه برای پرسه تهییف بردو همه

سخنوار ایران مصوب را مأمور صاخته که بدر حرم «وا» (و) نهخدمت
حضرت بیگم تسلیم آداب پرسه بجا آرند - ونقل نمایند که درحال است
نزاع اعلیٰ حضرت بیگم صاحبہ سه بار برای «غور تقصیرات پادشاه»
التمس نمود و در ذفعه ادعایی بیگم صاحبہ بدرجۀ احبابت نیامده
گرت «بیوم که بصیار بقبول آن بمنتهت عرض نمودند طوعاً و کرها تبول
فرمودند چند کاه در اکبر آباد توقف نموده حکم بداروغۀ تخت
اماده فرمودند که تخت مرمع را با بعضی خدمت محل همراه
گرفته برای جشن از دارالخلافت بستقر الخلافت بوارد »

دیگر از سوانح و فتوحات این مال تسبیح قلوبهای طرف رخنگ
تعلقۀ بذکار امت که مرزبان منگرام نگرو چانگام سرازاطاعت پادشاهان
گذشته پیچیده بصوبه داران آن ولایت رجوع ذمی آورد و در تاخت
و خرابی اطراف می گوشید درینوا بضعی تعین کردهایی بزرگ
امید خان پسر امیرالامرای شایسته خان که از طرف خشکی و مدد
نوارة تردید نمایان بکار بردن و بدتفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد
که بعد صحابه چهار پنج ماه مفتوح گردید و زمیداران آنجا با میصد
و پنجاه نفر و سنتگیر گردیدند و جمع کثیر از هردو طرف کشته و
شیوه گشتهند و یک صد و دو کشته و هزار و بیست توپخورد
و گان و بدین قیاس دیگر مصالح توئخانه مع نیلان بضبط سرکار
در آمد و منگرام نگر را مسحوم بهالمیگیر نگرو چانگام را با اعلام آباد
ماختلد و سرزمینی که هرگز آنذاب نور محمدی بران ندانند بود
از آزار دوح هر روز اذان برخود بالیه و بزرگ امید خان فتح نامه
با سیر مقنوق و امیران بسیار بعفیور فرماده مورد عنایات گردید -

سلیمانیه ۱۸۷۶ (۱۸۹) حالمگیز پادشاه
 احمد خان ملا احمد بیج‌پوری بحضور رمیده بعد ملازمت
 و متناسبی هزار و پانصدی و خطاب اکرام خان سرانرازی یافته‌است.
 بیکاریه او بیصوت فیلر تولید شده است امیرا امراء مع تخفی دیگر لز ندر
 بگذشت و بمنه افتاد *

ذکر باواقعه سال نهم از جلوس مطابق سنه هزار
 و هفتاد و شش هجری و رسیدن میوا بحضور
 در شروع جشن پتواب قدمیده بیگم صاحبیه که دوازده لکه روپیده
 سالیانه نموده بودند مه لک روپیده اضافه نمودند و یک لک روپیده و
 ده هزار اشرفی که در آنوقت هفده روپیده اشرفی بود نقد مرخصت
 فرمودند و اضافه در هزار صوارمع دو لک روپیده نقد پادشاه زاده محمد
 معظم و بهمن دستور بدیگر پادشاه‌های هزارها و بیگمها اضافه و نقد عذایت
 نمودند - چون راجه چی منگه بعد تاختت و محاربات بیج‌پور که
 عنقریب باحاطه تحریر می‌آرد با تفاوت میوا ترددات نمایان بظهور
 آورد میوای ضلالت کیش را با نوع تسلی امیدوار عذایات پادشاهی
 ساخته خود کفیل الطاف خطاب بخشی و جرم پوشی از طرف پادشاه
 گشته روانه بارگاه آسمان چاه ساخته بود درین جشن عالم افروز خبر
 رسیدن آن بد روز نزدیک اکبر آباد بعرض رسیده حکم شد که کنور
 رام سنه پسر راجه چی منگه و مخلص خان پامنقبال رنده آس
 و هشی خصال بد سگال را بحضور آورده ملازمت بفرمایند - چون ملحق
 باتفاقی مصلحت ملکی خزانه از قلعه محنقر الخلافت بقلمه
 دار اخراجت طلبیده بودند فریغولا باز همراه فامدار خان بقلمه اکبر آباد
 طلبداشتند - و در همین روزها هزار و چهار هزار کلوایه هشت کاری

پرورد اشرفی و رزبه و ظاروف طلا و نقره و مرصع آلات بکویی چشم
گن کافر و دیگر مخالفان و معاندان خاندان صاحب قران داخل قلمه
که اینها باید گردید - و هیچ‌دهم ذی قعده سنه مذکور که جشن و زن
تمدنی محل پنجاه از عمر شویف پادشاه مدعی بود آن وحشی خصال
نگوهدیده سکال باستیها پسر خورد سال که نهمال عمر داشت بحضور
رسیده با خجالت و انفعال تمام شرف اندوز ملازمت گردیده هزار
و هاتصد اشرفی و شش هزار روپیده که مواد از جی هزار روپیده آن
زمان باشد نذر و نثار گذراند باشارة عالی در جرکه پاچهزاریها
استاده نمودند ازانکه پصر هشت ماله اورا غائبانه پنجهزاری نموده
بودند و ذهنی خوبیش ازکه در ذکر تردد راجه جی منکه در خرابی
ملک بیچابور بگذارش خواهد آمد بهمین مراتب سر افزایی
یافته بود ادعایی آن خیره سرتی مغز غدار کمتر از پایه هفت
هزاری نبود و همربازیها که راجه با آن وعده اورا خوشدل و امیدوار
ساخته بود از راه بعضی که نظر بر انعال و کردار آن ناپکار در دل پادشاه
دین پرور جا گرفته بود اکثر ازان مشاهده ننمود و برای انتقال
نیاز آنچه چشم داشت بعمل نیامد قبل ازانکه عطای خلعت
و جواهر و فیل که موجود نموده بودند بظهور آید عرق جهالت
و خجالت آمیز بر چهره حالش ظاهر گردید و لمعه بلجه ذکر نرو
و فتنه از راه عباری و مکاری با ظهار ضعف دل بگوشة رنمه خود را
چون میل تیتو خوردۀ تازه بدام آمدۀ بزمین انداخته بعد ساعتی
با ظهار ماختگی و بخته کاری بحال آمده کنجز رام منکه را مخاطب
لکلچه و کلام شکوه و تصدیقائی نهادن خود ماخت و هر چند گنو و

۱۷۹

(۱۹)

عالیگیر باشاد

رام سنگه به تسلی آن وحشی افزاد بد فهاد پرداخت فاکده نداد
 بخوبی اداهای خلاف ذات آداب او بغيرض رسیده از روی کم توجهی
 بین آنکه هنایانها پادشاهانه بعمل آید مژده فوهرده بخانه که
 برای او بتجویز رام سنگه بیرون شهر نزدیک خانه جی سنگه مقرر کرد
 بودند فرود آورده و حکم نمودند که مقدمه قشت برآجه جی هنگه نوشته
 تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دیدند بعمل آید سیوا
 بمجرای فیابد و پسر ارا مامور فرمودند که همراه رام سنگه بمجرای
 می آمدند باشد *

الحال باقی ذکر آن تبدیل سکار بر محل موقوف دائمیه مجملی
 از محاربات و ترددات راجه جی سنگه با بیجاپوری که قبل از روانه
 شدن سیوا بحضور و بعد ازان روداد می نگاره چون راجه
 جی سنگه مع دلیر خان و دیگر همراهان برای تاخت و تاراج ملک
 بیجاپور مامور گردیده بود به پیش قدسی و راه نمائی ملک بحیی
 بیجاپوری و پر دل خان و سیوا و ته و جی که از خروشان و جزو لینه ک
 و مدار علیه آن سکار غدار بود و برای او نیز منصب بتجهیز ایشان تجویز
 نموده همراه خود نگاه میداشت روانه گردید اگرچه داستان ترددات
 راجه و دلیر خان درین مهم خالی از طول کلام نیست اما حامل
 اختصار رویداد آنکه بعده که راجه دلیر خان را هراول نموده چند
 هفزل که قطع مصافت نمود و موجودات مپا را گرفت از جمله سی
 و سه هزار سوار قلمی بیمهست و هنچ هزار سوار موجودی همراه بود
 درین قسم ابوالمسجد نام نبیره به لول خان که از شجاعان عمد
 بیجاپور گفتند می شد از مدل شاه جدا کشند خود را نزد راجه

نیز اتفاق می‌افتد و هر یکی که بقبل رسالت امیریان ملک و جلن و مال
گشته و فرمان روانی آن دایت گردید و راجه در همه باب رعایت
درباره او بعمل آورده تجویز منصب پنج هزاری چهار هزار سوار برای
او نموده بحضور معرض داشت و درجه پذیرانی یافت - کوتاهی
میخن هرجا قلعه تعلق داشت بیجاپور بنظر می‌آمد بمعنی بسیار قلعه
گشا سر سواری یا در محاصره ایام معدود مفتوح میگردید خصوص
سیداد نظری که با دوهزار سوار و هشت زده هزار پیاده رقبق گردیده
بودند و در فن قلعه گیری شهرت تمام داشتند و اعداد تجربه کار
کامل عیار گفته می‌شدند در فرصت همچهار هفتاد هزار قلعه مذکول
پیش و غیره از قلعه‌ای سرحدی قلب مفتوح ساختند و مردم
قلعه را مامون ساخته هواخی غله ذخیره و مصالح و توپخانه و اسلحه
پستانها و گذاشتند تا آنکه فوجهای بیجاپور از یعنین ویساز زیاده از
شمار نمودار گردیدند و هر روز جنگ گواه و بان بهم نبردی قراولان
پیشان می‌آمد آخر غلبه دکه‌هایان بجایی رسید که اکثر شهبا دلیر خان
پیام‌پیا بر پیش فیلان و امپان بر روز می‌آوردند و جمع کثیر از هردو
طرف پشت و زخمی می‌گردیدند و شب و روز خورد و خواب ر آرام
طلبی بر لشکر بادشاهی حرام می‌گردید و شوخی زیاد از حد نموده
که اصلالهی گذاشتند که بعد لشکر بر سر هشت زده منزل که پنده دستبر
طی نمودند خبر رسید که شرزه خان مهدوی با جمیعی از سرداران
نامی و ده درازده هزار سوار و پیاده کرناتکی بیشمار که در شهبا
تار بر هدایی مرغ حکم اندازی می‌نمایند رسیده بمند فوج هایق
بیجاپور پیوست و اطراف فوج هراول فرو گرفتند و چلو ریز مانند

جبل شکر بادشاهه

حربهای کویری خود را همچوچ پادشاهی زندنه دلیر خان هیرنبره در مقابل آنها استقامت ورزیده بحملهای پیاپی رستمانه شرزا خان و آذینت داد و سوار و پیاده بسیار از هردو طرف بمعرض تلف درآمدند و بعد هزینت دادن بتفاوت حد چهار ساعت نجومی نوجهای دلکنی چهار فوج شده با منتظرهار مرداران نامی از چهار طرف حمله آدر گردیده هنگامه دار و گیری مرتبه بلند ساختند که میلادهای خون روان گشت و از هردو طرف مردم نامی از پا در آمدند و از لشکر بیجاپور یاقوت نام جبھی که از هر فوجان مشهور بود با جمعی از حبشهیان و دکنیان کهنه گردید آخوند مقابل حمله دلیر خان تاب مقاومت نیاورده فرار ورزیدند و آسیه و هادیان و چهتری و علم بسیار بدست افغانان افتاده باز وقت شب آمده چهار طرف محاصره نمودند و دو روز و دوشنب زین از پشت امپان د سواران از بالی زین جدا نگردیدند روز بیوم بر چند اول که سیوا و نتوهی سر فوج بودند زور آورند فتح جنگ خان با جمعی از فوج راجه بدد رسید و مکار نمایان نمودند و مردم بسیار از همراهان سیوا بکار آمدند و از تردید میوا جادو رای نامی دلکنی با همراهان هنام و نشان دیگر کهنه گردید و دکنیان رو بفرار آوردند و پر روز بهمن دستور هنگامه نائزه قتال گم بود و از دلیر خان فیردهای رستمانه بظهور می آمد و زین ضمن از نوشته قلعه دار منگل پیره (۵) که از قلعهای مقتوفه سرحدی بود ظاهر گردید که فوج

عالي‌گيير پادشاه (۱۹۵) هـ ۱۳۷۴

لليه بروز قریب پيداهست هزار سواري به تاز تاز روزه قلعه رويده ازدم گوله
گشته و تفکت الله الى يقىده مويچان قائم نموده اند هر روز فوج دیگر
بعده آنها می رسد اگر گومک رود نرمد قلعه از دست خواهه
رفس - خوانراز خان پمدد آن قلعه دار تعین هد بعد رميدن گومگاه
قلعه دار نيز از قلعه برآمده با تفاوت بدفع دكنيان پرداختند و زخمها
برداشته جمعی را بگشتن دادند فوج رو بروی قلعه برداشته همچنان
بيهست روزه راه را در دو ماه جنگ کنان به پنج کروهي بيجابور
وميدنه و دويم رجب سنه مذكور به حاصره پرداختند عادل شاه محصور
گردیده هرداران فوج خود را تعين نمود که داخل ملک پادشاهی
نه تاخت و تراج نمایند و چند امرای او برای مقابلة فوج
راجه و زدن کي مقرر گردیدند و بند تائب را شکسته خالي نمودند
و در چاهها و باوليهها از لقوم و آدم و جانور مرده اند اخذه پر فرمودند
و اشجار ثمردار و سایه دار و عمارتهاي عالي متصل قاعده را
برداشته و همچار نمودند و به مرتبه باغات و عمارات را خراب از هردو
طرف حاخدند که دران هال بازنام آبادي بران شهر گذاشته نشد
و عادل شاهده تا روز استيصال ملطنت که انشاء الله تعالى بذكر
خواهد در آمد هر زندگاني نياقتند - درین ضمن نيكفام خان
خواجه سوا که از جمله نوگران عده صاحب اختیار خیدر آباد
گفته می شد که در اهل از امرای ايران بوده و بعدها حاده
با خشیدن يكی از پرستاران خاص که شاه عباس در عالم بخودی
نشاء شراب بخانه او فرماده بود و او برای خاصی چان خود از
فضسب شاه ايران که اگر خود را خمي نمي خاشت چانبر نمي

جذب (۱۹۵)

علمایی پادشاه

(۱۹۵)

گوشه‌های خوب خوش خود را می‌بیند ملائمه همانی از غله هن
پسگشته آخوند کار رو بدهن آورده از امرای مقرها قطب الملک
گوشه‌های بود پاشنه هزار سوار و بیست و پنج هزار پیاده پیماد عادل
شاه زمینه بفوج شریه خان ملحق گردید و هر روز هنگامه کلزار
گرم بود و فوج و چارهای که برای کهی میرفت کمتر با آمد
بر میگردید و هر طرف که بر نوج پادشاهی غلبه دکنیان ظاهر
میشد شیر پیشه وغا دلبر خان خود را چون نیل دمان می‌رساند
اگر بتعذیت و تفصیل صحابات فوج پادشاهی و بیجاپوری پردازد
با عث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید چه صرهای مران که
دران صحرا غلطان نگردید و چه تنهایی صدران که دران رزمگاه طمعه
زاغ رزمن نگشت هیچ روزی نبود که صد و میل نفر باشام و نشان
هردو طرف زیرتیغ و هدف تیر و گوله توب و تندگ ذکر دیدند هدوار را
همراه تهوجی و چند هزار سوار پادشاهی برای تصویر قلعه پوناله
فرماتانه بودند بعد تردیات نمایان کاری نماینده ازانچا بر حامته
طرف قلعه کهیان اتفاق خوب خود را رساند و تهوجی راسوداران
بیجاپور اغوا نموده از میوا جدا نماینده طرف خود بردنده باز راجه
پندلیر بیمار استمالت نموده نزد خود طلبید آخر بقدر و منصوبه
بازیهای سیوا چند قلعه بتصرف مردم پادشاهی در آمد - درین
ضمن بوجسب دعده و خواهش میوا و رسیدن احکام حضور میوا را
استمالت نموده مع پسر او اولخر رمضان المبارک جریده روانه
درگاه آمان جاه نمودند چنانچه حقیقت رسیدن و ملائمت
نمودن او بگزارش آمد و تهوجی با اکثر توابعان شریعت محاصره

سالهای پیش از انقلاب (۱۳۴۰-۱۳۷۹) شاهزاده

نیز ماند بعده روانه شدن میباشد که همان عقل حل عقد های خود پادشاهی گفته بود دو و نیم ماه دیگر در محاصره گذشت مباریات عظیم و کوشش و کشش بسیار بیان آمد خصوص از جمله ده درازه جنگ که از بهادران هردو طرف در عالمگیر نموده بطریق کارنامه بزرگ قلم داده اختتام کلم بر ذکر یک مقابله و مقابلة قابل تحریر می نماید که اوائل ذی قعده که ایام محاصره به پنج ماه کشیده روزی تمام دگنیان اطراف خوج پادشاهی در حالی که در مکان قلب عرصه بر اشکر راجه تنگ گردیده بود فرو گرفته و پیشست و پنج هزار هزار و پنجاه هزار پیاده بمدد زدن و باریکن گوله شوب و تفنگ و بان و اقسام آتشباری و سند، ای نیل ریا که از بالای قلعه منتصل تا سه روز و شب می آمد برگزار چنان چهار طرف خوج را داشتند که فرصت «و خاریدن و چشم و انموخت نمی دادند و هر طرف که حمله می آورند داد تهوری مجدداند خصوصا ابوالعلاء (6) نبیرا به لول خان که برادر او ابوالحمد خان بشکر پادشاهی پیوسته دلوریها بکار می برد هردو بهادر شیر نبرد را علی رغم همچشمی مقابله با همدمگر او نداده بود و هر یکی می خواست حق نمک قدیم و جدیده بعرصه ظهور آرد و از جانب دیگر شرزا خان و مومی خان حملهای صفت ریا نموده شورش عظیم دولت شکر راجه اند اختند و هیچ نمائنده بود که راجه با عمد های خود کشته و دستگیر گردید هرین حالت دلیر خان شیر صولت که از راجه دور واقع خدش بود و

(المگیر پادشاه)

(۱۹۷)

بیشتر و نه هزار موار با هزاران نامی دکن او را نیز در میان گرفته
 راه کومگ بر اینوای پادشاهی مسداره ساخته بودند خصم مقابله خود
 را بحمله رعنایه مغلوب ساخته خود را به میان مسحور و مغلوب
 راجه رهاند و کارزاری که به تحریر و تقریر راست نیاید ازان بهادر شیخ
 ذهراً صفت شکن با تغلق ابوالمحمد خان دران نبرد که بظریور آمد و سوار
 و پیاده بدهمار بیجاپور علوف تبع افغانان و راجپوتان گردیدند و موسی
 خان که رستم داستان فوج خصم گفتگه میشکد با بعیاری از همراهان
 خویش کشته و پامال هم اسپان دلاران همراه دلیرخان گشت و شکست
 عظیم بر فوج دکنیان افتاد و فیل و امپ و بالکی و جهتی و علم
 زیاده از شمار بدست نورم لشکر پادشاهی آمد و تا هفت کروه تعاقب
 نمودند و آدم زخمی و سالم قریب هزار نفر دستگیر گردید که ازان
 جمله زیاده از مرد سوار از راوتان یکه تاز مشهور آن ذیار بودند که هر
 گدام مبلغ داده خلاص شدند و پانصد نفر همراه لش موسی خان
 مقتول گه نتوانسته برد با هزار کس زخمی بشمار آمدند و از لشکر
 راجه و دلیرخان یکصد و می نفر که قابل شمار بودند نقد جان در
 پاخذند و دو صد نفر زخمی بتعداد در آمدند و چون از ایندای
 ماه جمادی الاولی لغایت اواخر قی قعده هفت ماه موار و امپ
 و پیاده از تردد نیا سود و تا چهل پنجاه کروه نواح بیجاپور نام و نشان
 کلا و علوف نمانده بود و از ترمیدن و سدا کار و هرصه بر هردو لشکر
 نزد گردید راجه و دلیرخان مصلحت دران داشتند که چند روز
 پیاری تداری زخمیها و فراهم آوردن صرب و باروت و آرام گرفتن
 لشکر متعلق قصبه دهاردر که امید بوی کاه و دانه پیغمرویدن دران

پادشاهی علی‌کبیر پادشاه (۱۹۸) سده ۱۴ هجری قمری

مکان بود فرود آمده حقیقت بحضور عرفه داشت نمایند درین ضمن
و گنبدان نیز بسیب آخر رسیدن مصالح اندرون قلعه و تمام شدن
آذوقه و از کار رفتن کمانها درین قلعه پنهان شد و گفتند دم
نهضه های این رسانیده بودند صراحتاً هر در طرف برای مصالحه
بهانه طامب گردیدند و بیجاپور یا با ظهار المقلع فی امان اللہ
زیارت بعزم امان گشادند و ازانکه فی الواقع در خزانه و کارخانجات
عادل شاه و رادشاه صاحب لاف و گذاش موابی میفهای دم
با خدّه و بی غلاف اسپان پوست و استخواری مانده چیزی نمانده
بود و ملک پایمال گردید بعد که حقیقت بعرض رسید حکم صادر
گشت که دست از محاصره و مزاحمت حال عادل شاه برد اشته راجه
خود را به خمسه بندهاد و ماند و دلیرخان را روانه حضور سازد ۰

الحال همان کمیت خامه نیز ونقار را از معرکه کلر زار منغوف پایی
قلعه بیجاپور به مریضوالع حضور معطوف می‌مازد که بعد از که حیوانی
قدار از مجرماً ممنوع و مغضوب گشته خانه نشین گردید بدو توال
حکم فرمودند که اطراف خانه آن به خصال چوکی نهانند آن
پدیدهش ضلالت اندیش نظر بر افعال سابق و حال بخوبیش نموده
هر اینکه کارویار خود گردید موابی آنکه خود را بهره هیله و تدبیر که
داند ازین مکان پر بیم برآرد ذکر دیگر بخاطر او نرجیه و منصوبه
ثابت که در دل شیطان نصور آن صحاب می نمود بخاطر آن شقی
پر تذویر رسیده اینها در ظاهر با امرا و کنور رام منکه طرق
رفق و مدارا بینان آرده از فرمذان تحف و هدایاتی دکن رابطه
النیام را انتقام داده شفیع جرائم خود ساخته با ظهار عجز و نهادیت